

ЗА ЧИСТУ УКРАЇНУ!

28/11/2004 НЕДІЛЯ 10.00 - 17.30

ВИПУСК №10

ЧОМУ БАНДИТИ ПОВИННІ БУТИ ПОКАРАНІ

Як відомо, після спроби захоплення влади у СРСР у серпні 1991 р. групою осіб, відомих як ГКЧП, на них усіх було заведено кримінальні справи. Проте злочинці не довго сиділи в тюрмі – президент Росії Борис Єльцин проголосив амністію. Подібне сталося і з заколотниками 1993 р., хоч події цього часу привели до більшої кількості людських жертв.

На жаль, практика показує, що бандити при владі на просторах колишнього СРСР доволі часто опиняються на волі після свого падіння і не відповідають за свої злочини. Ви чули, щоб в Україні було за час правління Кучми було порушено кримінальну справу хоч на одного губернатора, незважаючи на те, що їх звільняли за сильною підозрою у дуже вже великих масштабах розкрадання? А може “сів” хоч один високопосадовець міліції? Нечесний суддя? Прокурор? Корумпований ректор?

Нова народна влада, яка гряде, повинна покарати злочинців, які довгі роки обкрадали і принижували країну. І не через почуття помсти. Це повинно стати уроком для тих, хто буде керувати країною, це повинно стати правовим прецедентом. Злочин терміну давності не має. “Вор

должен сидеть в тюрьме”, – казав герой радянського кінематографу.

Наше завдання полягає в тому, щоб будь-який державний службовець – від начальника ЖЕКу до президента виніс з подій “помаранчевої революції” серйозний урок – не можна безкарно обдурювати народ. Всі, хто причетний до фальсифікацій, навмисного викривлення списків виборців, збору “відкріпних талонів”, тиску на підлеглих та інших злочинів, пов’язаних з нинішніми виборами, повинні бути покарані. Покарання повинно відповідати законам. Єдиною підставою для пом’якшення покарання для фальсифікаторів повинна бути співпраця з органами слідства по встановленню правди про виборчий процес 2004 р.

Пан Тигірко якось заявив, що готовий “амністувати” людей, які вийшли на майдан Незалежності, тобто “царською милістю” свого патрона “вибачити” людей, які реалізують своє конституційне право. Ні, пане Тигірко. Ваша “амністія” нам не потрібна. Це швидше вашій банді злочинців потрібна буде амністія. Але не розраховуйте на неї.

Судір Вовк

ЛІДЕРИ ОПОЗИЦІЇ ПРО СИТУАЦІЮ, ЩО СКЛАЛАСЯ

Олександр Зінченко нагадав політикам, що “сепаратистські процеси до добра не доводять”. “Єдність України – це величезне надбання українського народу. І той політик, який зазіхає на святе – на гідність України – є приреченим”. Так віцепікер парламенту Олександр Зінченко прокоментував заяви деяких політиків зі східних і південних регіонів країни про бажання створити Автономію на території своїх областей.

Зінченко вважає, що люди, які виголошують ці гасла, повинні бути притягнені до кримінальної відповідальності. “Такі вчинки

мають усі ознаки зазіхання на Конституцію і суверенітет держави”, – підкреслив він.

Віцепікер нагадав політикам, які виношують подібні плани, про наслідки подібних процесів. “Згадайте, до чого це привело на Кавказі, Придністров’ї та в інших регіонах”. “Будь-який сепаратизм в сучасних умовах є приреченим”, зазначив Зінченко і настійливо порадив політикам “не експортувати сценарії таких загрозливих явищ у регіони”.

“Люди від цього не стануть заможнішими та щасливішими”, – переконаний віцепікер.

(закінчення на стор. 2)

НОВИНИ

Прокурор Харьковской облас-ти опротестовал передачу власти в регионе Кушнареву

Прокурор Харьковской области Василий Синчук внес протест против решения Харьковского областного совета о создании исполнительного комитета во главе с Кушнаревым и передачи ему исполнительной власти в регионе, передают “Українські новини”. Об этом сообщил источник в Генеральной прокуратуре.

Как сообщалось ранее, 27 ноября Харьковский городской совет признал решение Харьковского облсовета о создании исполкома и передачи ему исполнительной власти в регионе не подлежащим исполнению на территории города Харькова.

Городской совет принял решение обратиться в суд о признании незаконным этого решения, а также решил обратиться в прокуратуру Харьковской области с требованием о срочном внесении протеста и применение других мер прокурорского реагирования, относительно решения облсовета.

26 ноября Харьковский облсовет создал исполком и передал ему исполнительную власть в регионе.

Председателем облсовета и его исполкома был избран глава облгосадминистрации Евгений Кушнарев.

Побито журналіста

Як стало відомо побито журналіста, редактора видання “Репортер” додатку до всеукраїнської газети “Україна центр” Геннадія Рибченкова. Повертаючись після мітингу, який проводився в центрі міста Кіровограда, кілька невідомих підійшовши до журналіста запитали “Ты Геннадий?” “Теперь ты будешь писать за Януковича” і поваливши журналіста, почали його бити. Через деякий час до них приєдналися ще декілька “братків”. Забравши мобільник невідомі швидко зникли. Зараз Геннадій знаходиться в районному відділі міліції. Це вже друге жорстоке побиття журналістів в Кіровограді за останній тиждень. Декілька днів назад в ліфті готелю “Турист” побито Олександра Дануцу – ведучого і оглядача телекомпанії “Стимул”. Правоохоронні органи міста втримуються від коментарів.

ЛІДЕРИ ОПОЗИЦІЇ ПРО СИТУАЦІЮ, ЩО СКЛАЛАСЯ

(закінчення, поч. на стор. 1)

“Люди вимагають рішучих дій”, – Олександр Зінченко

Опозиція не мала права відмовлятися від того, аби вирішити ряд питань шляхом переговорів, переконаний Олександр Зінченко. Про це він заявив 27 листопада в прямому ефірі телеканалу “Ера”.

В той же час, зазначив віце-спікер, “кризовий стан в країні продовжуватись довго не може. Тому головною ознакою переговорів буде намагання максимально звузити їх терміни”. Зінченко нагадав, що владі на роздуми відвели одну, максимум, дві доби. “Якщо потяг не рухається – немає сенсу його чекати”, – каже він.

Зінченко знає, що “люди вимагають рішучих дій” і обіцяє, що опозиція буде “енергійно боротись за права своїх громадян”. Віце-спікер парламенту висловив впевненість, що на боці опозиції сьогодні “правда і масова підтримка народу”. А народ, підкреслив він, “вже показав, що не дозволить владі тиснути на себе”.

“Якою б дорогою ми не пішли, попереду лише перемога”, – Юлія Тимошенко

Щойно на Майдані Незалежності виступила Юлія Тимошенко. Півмільйонна громада довго не давала сказати їй слова, скандуючи “Вітаємо!” з нагоди дня народження.

Розчулена Тимошенко подякувала і сказала, що не чекала на такий подарунок і одразу ж перепросила за вчорашню відсутність на майдані.

Тимошенко переконана, що перемога все одно буде за Українським народом. “У нас є два шляхи, але одна перспектива. Перший, короткий – через рішення Верховного Суду ми перемагаємо по результатах другого туру. Другий шлях, довший – переговори, переголосовування, перемога. Але єдина перспектива – це перемога Ющенка”.

Тимошенко привітала українців з тим, що їм наразі “вдалося зламати репресивну машину”. “Тепер усе залежить від вас, а не від нас, політиків. Я бачила сьогодні, як депутати, які все життя керувалися меркантильними інтересами і брали гроші за свої голоси, сміливо голосували за вас”.

На думку співголови Коаліції “Сила Народу”, Український народ “сьогодні демонструє усьому світу, як себе треба поводити”. “Після нас жоден народ у світі

не дасть себе скривдити”. Тимошенко розповіла про іноземців, з якими вона спілкується, і які висловлюють невідому заздрість до сміливості українців.

Тимошенко закликала завтра, у неділю, відпочивати і набиратись сил, залишаючись при цьому на Майдані. А у понеділок йти до Верховного Суду, щоб “судді прониклись вірою, яку ми покладаємо на них”. “Ми повинні підтримати суддів народним духом і дати їм сили прийняти народне рішення”, – підкреслила Тимошенко.

Іван Плющ виступив в ефірі телеканалу “Інтер”

“Постанова, прийнята сьогодні в стінах парламенту, має не просто рекомендаційний характер. Насамперед її характер – політичний, моральний, етичний, – заявив сьогодні народний депутат Іван Плющ в ефірі телеканалу “Інтер”. – Це позиція законодавчого органу, у цьому документі викладено його бачення виборів 2004 року”.

Він пояснив, чому аналогічну постанову не було прийнято Верховною Радою після проведення першого туру виборів: “Тоді ми сподівалися, що ЦВК зробить належні висновки, розбереться з усіма випадками порушень і зробить усе, щоб їх не було в другому турі. У дійсності ж ЦВК зробило ті самі помилки, тільки піднесені в квадрат”. Депутат наголосив на тому, що Закон “Про вибори Президента України” не є ідеальним, але головну роль відіграє його застосування. Він також підкреслив, що в прийнятій сьогодні постанові парламент висловлює недовіру ЦВК як органу, а не особисто до якогось із членів комісії.

Окремо Плющ відзначив питання можливих законодавчих механізмів запобігання фальсифікаціям під час повторних виборів, що мають відбутися 12 грудня. Зокрема, він підтримав ідею обов’язкового штампа в паспорті громадянина України, який би засвідчував, що власник паспорта проголосував.

Відповідаючи на питання щодо перспектив політичної реформи, Іван Плющ сказав, що необхідність реформи назріла вже давно і фракція “Наша Україна” братиме участь в обговоренні та вдосконаленні законопроекту № 4180, проте на цьому етапі потрібно уточнити багато питань із приводу розподілу повноважень між гілками влади.

Він розповів, що є представником команди Віктора Ющенка в робочій групі з переговорів щодо подолання політичної кризи. Його колегою з протилежної сторони став Леонід Кравчук. “Сьогодні відбулося перше засідання групи, яке пройшло за узгодженим графіком, узгодженим регламентом, – повідомив Плющ. – На мою думку, це свідчить про справжнє бажання досягти компромісу”. Також він відзначив особливу роль чинного гаранта Конституції Леоніда Кучми: “Я вірю в його здоровий глузд, а також у те, що він не допустить пролиття крові”.

Сепаратизм? Ні, агонія!

Буквально в за останні добу режим, панічно шукаючи порятунку, знайшов, як йому здається, вихід. Цей вихід називається сепаратизм. Коротше, ці хлопці погрожують розірвати державу на шматки.

Сепаратизмом Україну лякали вже не раз. У 1991, коли привид комунізму швидко танув, місцеві секретарі обкомів КПСС заговорили про створення незалежних “Криворізько-Донецьких республік”, про якусь “Новоросію”, про відділення Криму. Сьогодні подібні погрози стають останнім аргументом політичних банкрутів. Масовим народним виступам вони намагаються протиставити кулуарні рішення і змову корумпованих керівників на місцях.

Чому регіональні намісники Кучми ідуть на це?

А) відірвавши шмат від України вони сподіваються створити там приватне володіння, феодальний уділ, абсолютну монархію кримінальників. Це класовий інтерес великої буржуазії регіону.

Б) тому що бояться справедливого суду за свої злочини. І не лише на останніх виборах, але й за злочини в процесі “приватизації”. Але намагаючись уникнути покарання як кримінальні злочинці, вони потрапляють під статтю про державні злочини.

В) тому що це їм радять іноземні радники і політтехнологи однієї дружньої держави. Останні ще кілька місяців тому натякали про “імовірний розпад України”. Проблема у тому, що т.зв. “Русский клуб” є не чим іншим як резидентурою ФСБ, місцем зустрічі шпигунів, іуд і бандитів (про значення останніх у цьому “клубі” можна прочитати на сайті Української Правди). Верхів режиму звертається до цього підривного центру за порадами і свіжими думками. Так Кучма захищає суверенітет, неподільність і Конституцію.

Звичайно – весь цей “сепаратизм” – це ахінея. Група проданих і куплених чинуш уявили, що вони щось вирішують в ситуації коли своє слово говорить народ. Харків від’єднується? А харків’ян хтось питав? Варто Ющенкові свиснути – і вулиці будуть оранжеві. Хто там від’єднується? Кушнарєв з “сім’єю”?

Теж саме по Донецьку і Луганську. Мільярдер Ахметов хоче побавитися в “товариша Артема”?

Вони пробують нас налякати, але викликають лише сміх. Зливайте воду хлопці!

***

Відомий китайський поет минулого століття Мао в таких випадках казав: “По-перше – ми проти. По-друге – ми не боїмося!”

Я думаю, що це правили слова, якщо йдеться про сепаратизм.

Леонід Данилович розгубилися

Телефони штабу Комітету національного порятунку

8-044-229-26-44

8-066-775-21-75

Телефони гарячої лінії допомоги страйкуючим

8-044-425-14-45

8-044-425-42-82

ЛЬВІВ ПОДАЄ ПРИКЛАД

Минає перший тиждень помаранчевої революції. Політична ситуація не подає більш-менш чітких надій на швидке покращення. Все очевиднішою стає необхідність переходу від стихійних форм протесту до організованих. Одним з перших міст України, в якому почався такий перехід, є Львів. Там за кілька днів організувалися структури по швидкому реагуванню на дії старої влади у Львові, по відправці людей, продуктів, медикаментів, одягу, коштів на Київ, по підтриманню громадського порядку в місті.

Важливу роль у цій організації відіграє радіо "Люкс". Це радіо безперервно слухає практично все місто. "Люкс" повідомляє про всі події, у тому числі й підозрілі, координує всю діяльність по збору речей, медикаментів, харчів, грошей для Києва, щопівгодини оголошуються адреси, де робиться збір і відправка. Всю організаційну роботу виконують журналісти "Люкса".

Збір і відправку людей і речей безпосередньо здійснюють штаби Ющенка та Олії Тимошенко, студентське братство разом з "Чистою Україною", Львівський інститут фізкультури та Український католицький університет.

Черга виїзду на Київ сягає 3000 людей, але все впорядковано, постійно під'їжджають автобуси, мікроавтобуси, автомобілі, які забирають людей на Київ.

Характерною є підвищена активність інтелегенції, підприємців малого, середнього та великого бізнесу.

Міською Радою неформально запроваджений "сухий закон", тобто, міськрада рекомендувала не продавати у центрі міста алкоголь, погрожуючи при цьому можливим покаранням – позбавленням патенту.

З 19:00 до 7:00 львівські таксисти здійснюють нічну варту, слідкують за порядком в місті, через радіо "Люкс" інформують про всі події в місті, безкоштовно підвозять людей до місць виїзду на Київ.

Періодично організовуються масові заходи по прибиранню міста.

Тепер слова "ми разом" набувають іншого змісту. Ми разом – не означає "ми великий натовп", а організований громадський рух. Це – формула перемоги. Така і тільки така самоорганізація українського народу приведе нас до мети.

ТЕХНОЛОГІЇ ФАЛЬСИФІКАЦІЇ

(продовження, поч. у №9)

09.11.04, 17.34

Валерій: Я звонил, хотел посоветоваться. У нас же сегодня решение итоговое. Все действия согласованы, я так понял, да?

Клюев: Да. Что там получается?

Валерій: Значит, если мы... Ющенко сейчас на 0,55% выше. Но если мы тянем и завтра вступает в силу решение судов, тогда выше у нас голоса... Я тебя начал набирать, но телефон был у помощника. Потом, через некоторое время Сергей Васильевич нас пригласил. А Мишу я попросил, чтобы он позвонил гавришу. Гавриш сказал: "Никуда не вмешивайтесь, это согласовано". Вызвал нас Кивалов и сказал: "Все согласовано, были совещания везде". В том числе и вы принимали участие в совещании. Но я же знаю, что я от тебя должен получить команду.

Клюев: Правильно.

Валерій: И посвятил нас в такой маневр: мы начинаем заседание, начинаем мы его в 6, у нас там жалобы идут, там методики всякие, и тянем, тянем, тянем мы его. Для чего - для того чтобы реально сегодня вошли ... девятый день сегодня, но завтра будут готовы решения судов. Завтра решения судов будут по Черкаскам... они никуда не денутся

Клюев: Там, 200-й и 203-й.

Невідомий: Да, это как раз то число голосов, которое нам не хватает.

Клюев: Ну замечательно! Все правильно. То есть начинайте сегодня и плавно входите в завтра. Молодцы, правильно. И хорошо, что перезвонили. Спасибо.

Нечуваним злочином стала виборча фальсифікація за допомогою підробних виборчих бюлетенів, надрукованих у Росії. "Родзинка" і комізм цієї технології полягала в тому, що фальшиві бюлетені суттєво відрізнялися від справжніх, однак фальсифікаторів це не дуже засмутило – вони просто вирішили використовувати їх у "надійних" регіонах. Можливо, саме цим пояснюється нечувана явка виборців на Луганщині та Донеччині вже після закриття дільниць – саме туди могли направити усі невикористані фальшивки.

18.11.04, 17:54

Левенець: Василий Михайлович...

Невідомий: Да.

Левенець: ...тут вопрос наших друзей-соседей: а можно будет киевские печати поставит, нельзя будет на документах?

Невідомий: ну, я думаю, что можно будет.

Левенець: Понятно, Василий Михайлович. Спасибо.

Невідомий: А вы смотрели вообще, что мы взяли? Ну, то, что в ящиках смотрели печенье? [підроблені бюлетені?]

Левенець: Да, видел, печенье, конечно.

Невідомий: Вы видели, что оно отличается сильно?

Левенець: Знаю. ДА, ДА, ДА... Я только понять не могу, почему.

Невідомий: Сильно отличается. То есть...

Левенець: И притом, везде отличается. И что делать?

Невідомий: Не знаю...

Невідомий: Там совершенно другой этот тип...

Левенець: Я знаю. Я знаю. Я знаю.

Невідомий: На сегодняшний проголосованный закон уже пошла реакция. Уже ж как бы они ж его на всех сайтах вывесили.

Левенець: Я знаю. Я знаю. Ну, хорошо. Спасибо.

18.11.04, 17:58

Левенець: Ну, звонил Василий Михайлович, тоже обратил внимание, что печенье сильно, так скажем, разнится. А ты Андрею [Клюеву] говорил об этом?

Клюев: Не-а.

Левенець: А чего?

Клюев: Не знаю. Это, конечно, блядь, ху...ня чистая херня. Можем бл... .. поपालить все. Здесь - точно. Там - эээ, прокатит, никто не обратит. А здесь - бля. Ох, бля... что делать - не знаю. Сказать Андрею надо?

Левенець: Ну, я думаю, да.

Клюев: Ладно, сейчас наберу его по «сотке».

Левенець: Набери его.

18.11.04, 18:04

Левенець: Анатолий Иннокентиевич, это Юрий Анатольевич. Мы посмотрели на печенье, дело в том, что оно отличается. ...

Невідомий: Ну, то, что сделали..

Левенець: Мг.

Невідомий: Ну, оно в процессе притирки, будет такое же.

Левенець: Дело не в этом, там видимые изменения есть.

Невідомий: Нет, не должно этого быть.

Левенець: Есть, я только не могу понять, почему это произошло. Мы тут все не можем понять.

Невідомий: Не должно этого быть.

Левенець: Я вам перезвоню.

Невідомий: Мг.

Левенець: Хорошо, спасибо.

Ще один великий фрагмент містить декілька розмов, які демонструють, що технологію використання транзитного сервера активно використовували і в другому турі. На записах чути, як нервують штабисти Януковича, коли дізнаються, що програма електронного підрахунку голосів зазнала змін, і старі коди доступу не працюють. Однак після тривалих умовлянь і торгів Кивалов все-таки поступається і вирішує здати коди системи. Розмови також відображають драматичний момент переговорів з приводу проникнення до бази даних ЦВК.

20.11.04, 19:53

Прутник: ... Ну, решаемо?

Левенець: Не знаю, всем все сказал.

Прутник: А ты будешь здесь или там будешь?

Левенець: Ну, пока не запустим ничего, я же должен посмотреть, как оно все будет реально.

Прутник: Ты имеешь в виду, что механизм не работает?

Левенець: Ну, да.

Прутник: Вот тот?

Левенець: Да.

Прутник: Сума сойти можно. Освободишься, позвони мне.

(далі буде...)

ХТО ВОНИ, БАНДИТИ? І ЗВІДКИ ЇХНІ ГРОШІ

Витяги з статті К. Бондаренка „Власники країни”, опублікованої у „Львівській газеті” 03-17.07.03

(Продовження, поч. у №№6, 7, 8, 9)

ГРУПА “ТРУДОВА УКРАЇНА”

Аваль

Група “Аваль” виникла довкола одноіменного банку, створеного у 1992 році. До середини 90-х років “Аваль” стала однією з найбільших структур в українській банківській системі, успішно конкуруючи з “Приватбанком”. Як і в “Приватбанку”, в “Авалю” проглядалося “комсомольське минуле”: засновник і керівник банку Федір Шпиг свого часу керував справами ЦК ЛКСМУ. У 1998 році Федір Іванович став народним депутатом України, хоча не втратив належності до групи і позицій лідера групи. Керівником банку “Аваль” нині є Олександр Деркач.

Банк “Аваль” створив структури-сателіти – страхову компанію “Еталон” і ЗАТ “Аваль-Еталон”. Основну увагу “Аваль” приділяє харчовій промисловості. Йому належать 54,4% акцій Золотоніського (Черкаська область) і 50% Яготинського молокозаводів, 56% Городенківського сирзаводу, 50,89% Чернівецького (Вінницька область) цукрового заводу, 42,91% Снігурівського елеватора, а також Саратовський і Бердинський елеватори, 70,4% Березинського комбінату хлібопродуктів, 10,52% Долинського хлібзаводу, 24,29% Кононівського хлібоприймального підприємства, 45,45% Кременецького хлібзаводу, 11,28% Гадяцького хлібзаводу, 24,7% підприємства “Ніжинський хліб”, 50,39% Саратовського комбінату хлібопродуктів, 13,8% Дніпропетровського комбінату хлібопродуктів (“Дніпромлин”), 60% “Павлоградхліба”, 25% “Криворіжхліба”, 35,39% Харківської макаронної фабрики, 27,87% Оцтово-дріжджового заводу. Під контролем “Авалю” перебуває “Укрзернопром”.

Останнім часом намітилися тісні стосунки “Авалю” й “Укрзалізниця”, банк також почав проявляти інтереси до металургійної галузі. До сфери інтересів “Авалю” потрапив, наприклад, запорізький завод “Дніпроспецсталь”.

Група Валерія Хорошковського

34-річний Валерій Хорошковський зарекомендував себе як успішний політик і підприємець. Він уже спробував себе у ролі народного депутата України, лідера політичного блоку, заступника глави адміністрації президента. 3 листопада 2002 року Валерій Іванович очолює Міністерство економіки і європейської інтеграції.

Свою кар’єру підприємця Хорошковський починав під патронатом Валерія Пустовойтенка, але з часом, відколи лідер НДП почав втрачати позиції, він дистанціювався від Валерія Павловича і потрапив в орбіту впливів Віктора Пінчука.

Бізнес Валерія Хорошковського – надто строкатий і різноманітний. Він контролює акціонерний комерційний банк “Укрсоцбанк” і БАТ “Укрсоцстрах”. Його групі належать 28,85% НАСК “Оранта” та 80% АСК “Трансмедстрах”. Під контролем

Хорошковського перебувають Луганське енергетичне об’єднання, ЗАТ “Ферротрейд”, Сиваський содовий комбінат. Група Хорошковського контролює 22,85% БАТ “Галактон” (виробник молочних продуктів. Після виборів 2002 року, за інформацією українських медіа, Хорошковський був змушений продати частину акцій цього прибуткового підприємства, щоб розрахуватися з боргами, які виникли під час розкрутки проекту “Команда озимого покоління”), 15,97% заводу “Метал”, 52% “Краммашпроєкту”, 25% ЗАТ “Укрсоцінвест-ЛуАЗ”, 14,18% БАТ “Атом-енергокомплект”, 13,82% БАТ “Старо-костянтинівський спецкар’єр”.

Гордістю Хорошковського є меблевий концерн “Меркс”, клієнтами якого є Кабінет Міністрів, адміністрація президента, дипломатичні представництва, численні офіси. Концерн “Меркс” об’єднує БАТ “Житомирмеблі Меркс”, ДП “Меркс-Меблі”, “Меркс-Інтернешнл”, БАТ “Меркс-Технологі”, Броварський деревообробний комбінат. Хорошковському також належить фірма (ІТ-технології) “Профікс” (80% акцій).

Дуже тісно співпрацюють із Хорошковським Агентство гуманітарних технологій і Міжнародний інститут порівняльного аналізу.

З медіа-проектів Валерія Хорошковського варто відзначити інформаційне агентство “Українські новини” і сайт Part.org.ua, який останнім часом згортає свою діяльність.

Фінансова група ТАС

Група ТАС, яку контролює голова “Трудової України” Сергій Тігіпка, виникла у січні 2001 року на базі БАТ “Перша міжнародна фінансова корпорація”. Серед експертів існує думка, що абрєвіатура ТАС стала своєрідним подарунком Сергія Тігіпка до повноліття своєї доньки – Тігіпка Анни Сергіївни. За інформацією різних джерел, після розриву з групою “Приват” Сергій Тігіпка та його дружина Наталя стали акціонерами новоствореної групи ТАС. Перші активи групи ТАС мали стосунки до колишніх “приватівських” активів. Наприклад, “ТАС-Комерцбанк” – це колишній АКБ “Київ-Приват”.

Структурними підрозділами групи ТАС є АКБ “ТАС-Комерцбанк”, ЗАТ “ТАС-Інвестбанк”, ЗАТ “СК “ТАС”, ЗАТ “СК “ТАС-Капітал”, ЗАТ “СГ “ТАС”, БАТ “Торговий дім “ТАС”, БАТ “ТАС – Клініка сімейної медицини”. У сфері впливів групи ТАС перебувають ЗАТ ХК “ТЕКО-Дніпрометиз”, БАТ “Камет-ТАС”, БАТ “Шхуна”. У складі фінансової групи ТАС немає офшорних компаній, нерезидентів і державних установ.

Важливим фактором успішного розвитку групи ТАС стало призначення у грудні 2002 року Сергія Тігіпка на посаду голови Національного банку України. Ця посада, на думку оглядачів, мала б стати стартовим майданчиком на наступні президентські вибори. Не секрет, що саме Сергія Тігіпка сім’я президента розглядає як одного з своїх найприйнятніших кандидатів на пост президента. Участь Сергія Леонідовича у виборах 2004 року активно

відстоює і його “патрон” – Віктор Пінчук, у сфері впливу якого і знаходиться нинішній голова НБУ.

СДПУ(о)

Середовище, яке у політиці представляє бренд “СДПУ(о)”, має у своїй основі декілька дрібніших бізнес-середовищ. Соціал-демократія при цьому для ФПГ є більш ніж умовною ідеологічною “фішкою”. “Що спільного між СДПУ(о) та морськими свинками? – запитував свого часу Олександр Мороз. – Морські свинки не мають нічого спільного ні зі свинями, ні з морем, а СДПУ(о) – ні з соціалізмом, ні з демократією”.

СДПУ(о) не є однорідним середовищем, хоча лідери партії неодноразово намагалися продемонструвати монолітність партійних лав. Насправді в СДПУ(о) можна відрізнити до п’яти різних – більших чи менших – груп.

Стиль діяльності (“почерк”) СДПУ(о) є виразним і впізнаваним. Як стверджують експерти, представники СДПУ(о) для встановлення контролю над тим чи іншим об’єктом або для втягування у свою систему тієї чи іншої людини спершу створюють штучні проблеми, а потім пропонують свої послуги для їх вирішення. У результаті об’єкт потрапляє під контроль середовища.

Нині середовище СДПУ(о) може похвалитися такими кадровими здобутками: глава АП і два його заступники, три губернатори (під контролем СДПУ(о) перебувають мінімум п’ятеро голів обласних державних адміністрацій), двоє міністрів (міністр освіти В.Кремень, міністр соціальної політики М.Папійєв), двоє голів держкомітетів (голова Держкомрезерву М.Песоцький, голова Держкому з будівництва), один держсекретар, двоє начальників головних управлінь міністерств, двоє послів, 166 глав районних райадміністрацій і їх заступники. Мерів міст і їх заступників серед есків – 81. У парламенті – фракція чисельністю 38 осіб, голів об’єднань – троє, їхніх заступників – 12. 107 депутатів об’єднань, понад тисячу депутатів міських рад і понад дві тисячі – районних. Серед голів сілрад, а також депутатів сільських і селищних рад членів СДПУ(о) – понад шість із половиною тисяч.

Система взаємостосунків у СДПУ(о) є більш складною, аніж у інших політичних середовищах. Фактично на чолі СДПУ(о) стоїть так звана “чудова сімка”, що має “вигляд холдингу”. До “сімки” входять Віктор Медведчук, Ігор і Григорій Суркіси, Богдан Губський, Валентин Згурський, Юрій Лях і Юрій Карпенко. Кожен з них має свої структури та схеми, за якими працює. Іноді може навіть симулюватися розрив із середовищем і незалежна діяльність. Скажімо, Богдан Губський ніколи не був – формально – членом СДПУ(о), проте він завжди входив до “чудової сімки”.

(далі буде...)